

גמ"ר 813/01/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד פלאח ת"ז:

בית משפט השלום לתעבורה בניצרת

גמ"ר 14-01-813 מדינת ישראל נ' פלאח
תיק חיזוני: 5678/13

לפני כב' השופט אלכס אחטר
מאשימה מדינת ישראל
נגד מוחמד פלאח ת"ז: 34797993
הנאשם

החלטה

.1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של גרים מוות בראשנות, עבירה בנגד לסייעים 304 לחוק העונשיין, התשל"ז - 1977, סעיף 64 ו- 40 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה"), נהיגה בקלות ראש שגרמה נזק לאדם ולרכוש, עבירה לפי סעיפים 62(2) ו-62(3) לפקודת התעבורה, עבירה לפי תקנות 74(א)(ב) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה"), וסעיף 68 לפקודת התעבורה.

.2. בישיבת הקראת כתב האישום מיום 19.06.2014, כפר ב"כ הנאשם בעבירות המוחסוט למרשו בכתב האישום, אם כי הודה בנהיגתו של הנאשם ברכב. ב"כ הנאשם העלה טענת זוטא ממנה עולה, כי אומנם לא הופעל לחץ על הנאשם, אולם הודיעתו שנמסרה בחיקיתו, ניתנה שלא מרצונו החופשי שכן הנאשם היה במצב נפשי שלא אפשר לו לזכור או לדבר בסמוך למסירת העדות. ב"כ הנאשם טען, כי עדים מטעם הנאשם לא נחקרו על ידי היחידה החוקרת. זאת ועוד, הנאשם כשיר היום לעמוד לדין, אולם בעת ביצוע העבירה, לא היה כשיר. הנאשם לא פנה לרופא או לפסיכיאטר לאחר קרות התאונת, וב"כ ביקש להביא חוו"ד מפסיכיאטר להוכיח את המצב הנפשי בו נמצא הנאשם לאחר התאונת.

.3. ב"כ המאשימה מתנגדת לבקשתה. הטענה למצב נפשי אינה טענת זוטא, ומוקומה להתרבר במסגרת שמיית הריאות. אין בתיק כל אינדיקטיה לעניין מצבו הנפשי של הנאשם, אם כי אין חולק שאירוע של גם מותה הינו אירוע קשה.

דין והכרעה:

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

.4. משפט זוטא יתנהל כאשר הנאשם טוען שהודאה באשמה, והוא מסר במסגרת הליכי החקירה אינה קבילה, כיוון שנגבתה באמצעות פסולים.

סעיף 12 א' לפקודת הראות [נוסח חדש], תשל"א-1971 (להלן: "הפקודה"), קובע כדלקמן:

"עדות על הוודאות הנאשם כי עבר עבירה תהא קבילה רק אם הביא התובע עדות בדבר הנסיבות שבהן ניתנה ההודאה ובית המשפט ראה שההודאה הייתה חופשית ומרצונן"

בע"פ 5121/98 **רפאל יששכרוב נ' התובע הצבאי הראשי ואח'** (פורסם ביום 2006.05.8- להלן: "הלכת יששכרוב"), צינה כי השופט בינוין לערעוני אמצעים פסולים הננקטים בעת גביית ההודאה, כי הדגש הוסט עם הזמן מאמצעי כפיה ואלימות פיזית שנתקפסו כתוצאה פסילה, גם לטענות בדבר הפעלת לחץ נפשי או פסיכולוגי בלתי הוגן, וקבעה, כי יש לפסל הודאה רק כשהפגיעה יצירה פגעה משמעותית וחמורה באנטומית הרצון וחופש הבחירה בעת מסירת ההודאה. קיומה של פגעה כזו תבחן על פי נסיבותו של כל מקרה, אף שפגיעה בזכות השתייה או זכות הייעוץ, גם בנסיבות בהן אין היא מובילה לאי קובלות ההודאה, עשויה לפגוע בمشקלה.

בהתאם לדוקטרינה אשר השתרש בפסקה, פסילת קובלותה של ראייה בפלילים בשל דרך השגתה, תלואה בהתקיימותם של שני תנאים מצטברים:

האחד- כי הראייה הושגה שלא כדין, כאשר הופלו על הנאשם אלימות או איום באלים, נעשה שימוש בשיטת חקירה בלתי הוגנת, יצירה של לחצים נפשיים בלתי הוגנים על הנאשם, שימוש בתחבולת לא הוגנת או ננקטו אמצעי פיתוי לא הוגנים; השני - כי קבלת הראייה במשפט תפגע משמעותית בזכותו של הנאשם להילך הוגן.

לא כך בעניינינו.

.5. במקרה שלנו, טוען ב"כ הנאשם, כי לא הופעל על הנאשם לחץ כלשהו, אולם מצבו הנפשי של הנאשם בעקבות התרחשויות האירוע, לא אפשר לו לזכור, לדבר, או למסור גירסה נcona, וכי הנאשם אומנם כשיר היום לעמוד לדין, אולם בעת ביצוע העבירה, לא היה כשיר. במסגרת הטיעון, הבahir ב"כ הנאשם כי הוא מודע לכך שטעنته אינה מהוות טענה ממשמעותה לעניין משפט הזרואא, אך בכל זאת עמד על מתן החלטה.

מצאת, כי הבקשה אינה עומדת בתנאים המצטברים הקבועים בפסקה, כמפורט לעיל. הנאשם לא פנה ליחידה החקורת למסור את גירסתו, לאחר שהמצב הנפשי הנטען חלף לו, וב"כ הנאשם לא תמן טענותיו בחוו"ד רפואיות. ועל כן אין מקום להיעתר לבקשתו.

עם זאת, אין בכך כדי למנוע מה הנאשם להציג חוות'ד רפואיות במסגרת פרשת ההגנה.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לקיום משפט זוטא נדחתת.

המציאות תעבור העתק מהחלטה זו [לצדדים](#).

ניתנה היום, כ"ז סיון תשע"ד, 25 יוני 2014, בהעדר הצדדים.